

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																						

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Maa- ja metsätaloustuottajajärjestön äänenkannattaja – Perustettu 1916

Hallitussopuiluun on tullut säröjä

Valtiovarainministeri Jutta Urpilainen (sd.) esitteli tiistaina ministeriönsä budjettiesityksen ensi vuodeksi. Esitys ei sisältänyt suuria yllätyksiä, vaan se oli keväällä sovittun budjettikehyksen näköinen. Lisäksi hallitusohjelmaa seurataan pilkulleen.

Näyttää siltä, että budjetin laatijoilta on jäänyt huomaamatta, että taloustilanne on raamibudjetin – ja varsinkin hallitusohjelman – laatimisen jälkeen heikentynyt.

Suomi on nyt vaarassa ajautua taantumaan, koska kysyntää ylläpitänyt yksityinen kulutus on hiipumassa. Siitä huolimatta suomalaisille tarjotaan leikkauksia ja veronkiristystksiä.

Arvonlisäverotusta kiristetään ja kuntien huonosta taloustilanteesta huolimatta kuntien valtionosuudet pienenevät. Valtiovarainministerin uhmakkaasti ajama rahoitusmarkkina-verokin tulee lopulta tavallisten kansalaisten maksettavaksi.

VM:ltä on jäänyt myös huomaamatta, että maailmaa uhkaa paha ruokakriisi. Samaan aikaan maatalouden kannattavuus Suomessa on romahtanut entisestään ja monet viljelijät joutuvat lopettamaan tuotantonsa.

Uhkista huolimatta budjettiesityksessä leikataan maatalouden Etelä-Suomen kansallisia tukia kolme kertaa enemmän kuin EU:n komissio on edellyttänyt. Myös viljelijöiden sosiaaliturvaa leikataan, vaikka monet ovat jo nyt jaksamisen ääri rajoilla.

Maatalouteen kohdistuvat leikkaukset ovat rajuja, koska viljelijäperheitä koskevat lisäksi samat verojen korotukset ja leikkaukset kuin muitakin suomalaisia.

Leikkausten sijaan hallituksen pitäisi keskittyä siihen, miten ruokaketjun rahavirrat saataisiin ulottumaan oikeudenmukaisesti tuottajille asti ja turvata siten kotimainen tuotanto.

Kesän mielipidemittaukset heijastuvat päähallituspuolueiden kannanottoihin. SDP:n nousu kannatuslukemissa kokoomuksen kannatan on selvästi nostanut puolueen itsetuntoa. Kuntavaalien lähestyessä SDP on ottanut pesä-eroa hallituskumppaniinsa. Puheenjohtajana Urpilainen muistutti, että puolue sai pää-tavoitteensa budjettiesitykseen.

SDP:n eduskuntaryhmän puheenjohtaja Jouni Backman syytti kokoomusta irtiottoista sovituista asioista. Esimerkkinä hän mainitsi

Pääministeri Jyrki Kataisen (kok.) ja valtiovarainministeri Jutta Urpilaisen (sd.) yhteistyö pitää hallituksen kasassa.

sosiaali- ja terveysministeri Paula Risikon (kok.) arvosteleman lääkekorvausten leikkauksen. Samalla SDP nosti peruspalveluministeri Maria Guzenina-Richardsonin (sd.) ajaman vanhushuolvelulain toteuttamisen hallituksen budjettiriiheen ykköstarvoiteeksi.

Hallituspuolueiden meno muistuttaa polku-pyöräilyn maantieajoa. Osa ministereistä ja kansanedustajista on apujajia. He tekevät irtiottoja ja auttavat joukkueen tähtiä ajamaan voittoon. Apujajia voidaan tarvittaessa uhrata joukkueen menestyksen eteen vaarantamatta koko kisaa.

Irtiottoja ovat ottaneet muun muassa eduskuntaryhmien puheenjohtajat Jan Vapaavuori (kok.) ja Jouni Backman sekä ministerit Risiko ja Guzenina-Richardson.

Kokoomuksen puheenjohtaja, pääministeri Jyrki Katainen on saanut huomata, että pääministeripuolueen asemasta ei aina ole hyötyä. Oman puoluen linjan ja tavoitteiden puolustaminen on vaikeaa, koska samaan aikaan on huolehdittava hallituksen yhteistyökyvystä.

Kaikissa hallituspuolueissa on edustajia maakunnista. Heidän äänensä omien puolueitensa sisällä on häipynyt lähes kuulumattomiin. Toivottavasti he pystyvät koko hallituksen budjettiriiheen mennessä vakuuttamaan omien puolueitensa ministerit siitä, että säilyttämisen arvoista elämää on suurten kaupunkien ulkopuolellakin.

”Pääministeripuolueen asemasta ei aina ole hyötyä.

Turvaa koulutielle

Koulujen alkaminen on jälleen käsillä. Osa kouluista avasi ovensa jo tällä viikolla, mutta pääosin luokkahuoneet täyttyvät oppilaista ensi viikon aikana.

Suomalainen koulu on menestystarina, jota käydään ihaillemassa eri puolilta maailmaa. Se tarjoaa jokaiselle lapselle jokseenkin tasa-arvoiset lähtökohdat kasvaa osaavaksi aikuiseksi. Koulu on yhteiskunnan merkittävin investointi tulevaisuuteen.

Olisi erittäin tärkeää, että jokainen koululainen voisi keskittyä opiskeluun häiriöittä ja turvallisin mielin. Näin ei valitettavasti aina ole.

Lapsen mieltä voivat painaa esimerkiksi kiusaaminen tai luokassa vallitseva heikko koulukuri. Monella lapsella huolena ovat myös kodin ja omien vanhempien ongelmat.

On aikuisten tehtävä turvata lapselle turvalinjan ja kannustava ympäristö oppimiseen. Tässä vanhempien ja koulun hyvää yhteistyötä

ei voi liiaksi korostaa.

Vanhempien on joskus vaikea hyväksyä koulusta esitettyjä, oman lapsen toimintaan liittyviä toiveita. Vanhempien ja koulun välinen kiista on kuitenkin lapselle huonoin vaihtoehto.

Oman lapsen parasta puolustamista on selvittää asiat sekä lapsen että opettajan kanssa keskustelemalla. Keskustelemalla voi myös tulla ilmi sellaisia lapsen kokemia ongelmia, joita ei ole huomattu sen paremmin koulussa kuin kotonakaan.

Lapsen koulutie on turvallinen, kun turvasta vastuun kantavat aikuiset. Koulun tehtävä on vastata ensisijaisesti opetuksesta. Kasvatustuu on puolestaan ensisijaisesti vanhemmilla.

Jokainen aikuinen voi omalla käyttäytymisellään kannustaa lasten koulunkäyntiä. Tämä pätee esimerkiksi liikenteessä, jonne näinä päivinä ilmestyy yhteensä 59 000 ekaluokkalaista.

Päätoimittaja

Lauri Kontro

Toimituspäälliköt

Jussi Martikainen

Tiina Taipale

VIERASYLIÖ

Jokamiehen- vai jobbarinoikeus?

Saako tulevaisuudessa mustikkaa maksutta mustikkana vai vain hirmuhintaan ja nimenä sokerisekoituksissa?

Päättäjät, käsi sydämelle: Edustanko kuntalaista vai kauempaa tullutta kauppa-miestä?

Marjanpoiminta-asiaa lienee vaikea ymmärtää, ellei ole joutunut nenäysten sen kanssa.

Paikalliset väistykööt?

Kyläni väki on marjastanut kilometrin säteellä sunnoista alueella, jonka hiljan ostivat venäläiset. Poimittuamme tutussa tienposkessa omistaja-taholta toivottiin, ettemme keräisi lämmme puolelta aitaa, vaan tuolta puolen.

Pian tuolle puolen tulivat thaipoimijat saaveineen ja haravoineen. Kunta oli antanut marjarekkakolonnalle luvan leiriytyä kylätalon pihalle.

Sieltä käsin sata henkeä haravoi metsiä marjakot sotkien ja pihoja hipoen. Kylätoimikuntakin sai hakea kesätapah-tumaansa mustikkaräätin ainekset perinteistä talkoo-kangastaan kauempaa.

Kyläläisten ja paikallisten pienyrittäjienkö on väistymien? Niin on, jos jokamiehen-oikeuden valumista jobbari-oikeudeksi ei pysäytetä.

Leiriytymislupaa kuuluu perustellun niin, että kunnan tehtävä on tukea yritystoiminta-ta. Niinkö silloinkin, kun

Monti ei ole tyhmä mies eikä edeltäjänsä kaltainen sammakkoprinssi.

KARI NIEMI TURUN SANOMISSA

Kuka voi lähettää kenelle laskun, kun ei kieltääkään saa?

Kuka voi lähettää kenelle laskun, kun ei kieltääkään saa?

Oma lukunsa on poimijoiden asema, näiden porsaanreikä-palkollisten; turistinimike joka-miehen oikeutta varten, asiallisesti yrityksen työntekijöitä. Mikä selittää, että toiminta on voinut jatkaa vuosikausia työ-suojelun ja työluपालvonnan puuttumatta?

Edellistä ei voi ymmärtää muuten kuin, että jobbarit ovat ottaneet lain omiin käsiinsä, lainsäätäjät minimoinut valvon-taresurit, virkamiehet katso-neet läpi sormien ja viestimet välittäneet kauppamiesten käsi-tyksiä niitä kyseenalaistamatta.

Tässä on yksi ilmentymä näiden neljän toimijan tiimi-työstä, joka vaarantaa järjesty-neen yhteiskunnan.

Marjat eivät jää metsiin

”Marjat jäävät metsiin”, toiste-taan. Eivät jää. Eläimetkin syö-vät. Loppu maatuu ongelmitta. Perusteluun piilotetaan ahneus ja aate, että luonto on nyljettävä, kaikki kaupallistettava, joka mustikkakin muutettava euroksi.

Kunnissa on omiakin marjastajia, usein ikäihmisiä. He keräävät torille, tuttaville ja paikallisille marjayrittäjille. He joutuvat luopumaan lisä-ansioista tai etsimään apajat etäämpää, kun muukalais-armeijat tyhjentävät ja sotkevat lähimarjakot. Paikallisia poimijoita käyttävät yritykset kärsivät.

Salaloueille eivät iäkkäät ja autottomat pääse, eikä moni uskalla niille petojen pelossa yksin mennä. Sinne ajavat tukkirekatkin, mikse marja-rekkoja ohjata sinne? Marjat, jotka jäävät metsiin, ovat saloilla, eivät kylillä.

Marjaretkiä koululaisille

”Kansalaisten terveys kärsii, jos organisoitua marjan-poimintaa ei ole”.

On hyvä, että marjaa saavat tuoreena ja pakasteena nekin, jotka eivät poimi tai saa paikal-lisilta. Mutta mikä päätyy teol-lisessa myllytyksessä nimeksi namusiin ja sokeriliemiin, vie terveyden lapsiltakin.

Jos terveyttä tahdotaan, etu-sija taataan paikallisille ja työ-väkeä käyttävältä bisnekseltä vaaditaan luvat ja ehdot, että varpuja ei revitä, marjaa ei mössätä, ei vuoroon pakasteta ja sulateta, ei sekoiteta sokeriin, rasvaan, vehnään ja E-koodei-hin, ei levitetä marketin pihalle paistumaan auringossa, käymään ja kitkeröitymään.

Jos terveydestä on huoli, järjestetään marjaretkiä koulu-laisille, kuntoutettaville, varat-tomille, vanhuksille, autotto-mille, yksinäisille. Kerrostaloi-hin rakennetaan tilat pakasti-mille ja kylmiöille.

Kouluihin, sairaaloihin, päivä- ja vanhusten koteihin hommataan marjat työttömyys-töinä. Se ei ole temppu- vaan terveystyöllistämistä. Lutu-eläkeläisille sallitaan rajatta marjanpoimintatulat siitä, mitä itse poimivat.

Muutkin osaavat hakea luvan

”Poimijat eivät voi tietää, kenen mailla liikkuvat. Lupien hakeminen on mahdotonta”, perustellaan. Msureillakin on keinot pysyä hakattavassa metsässä. Lupia ovat kyenneet hakemaan harrastustapahtu-malaisiksi? Helsingin herrako opettaisi?

Virkamieskin viitsii usko-tella, että valistus ratkaisee. Että sillä vältetään vahingot taimien talleamisesta raaki-leiden riipimiseen. Poimijoita sosiaalistamaan maaseutusuo-malaisiksi? Helsingin herrako opettaisi?

AULI SULIN
Kirjoittaja on eläkkeellä oleva Melan työhyvinvointiprojektin päällikkö.

Pieni ja kiukkuinen

Jyväskylässä Ritopohjan kylässä on tehty havainto ilmiävästä vihaisesta linnusta, joka ilmeisesti on taliaisen poikanen. Osuvasti kaveri sai nimen Angry Bird.

Päivän kuva -ehdotuksia voi lähettää MT:n toimi-tukseen osoitteeseen lukijankuva@maaseuduntulevaisuus.fi. Julkaistuista kuvista maksetaan palkkio.

KOLUMNI: JOUKO RÖNKKÖ

Sormi suussa

SDP:n puheenjohtaja Jutta Urpilainen ei ole ainoa poliitikko, joka ei Brysselistä palatessaan ole tiennyt mitä tuli päätettyä. Myös muiden maiden edustajat ovat kotiin tultuaan tulkinneet päätöksiä itselleen edullis-sessa valossa.

Mikä Silvio Berlusconi (kons.) mielestä näyttää luvalta jatkaa velaksi elämistä, vaikuttaa Jyrki Kataisesta (kons.) vastuullisen linjan löytymiseltä. Italian pääministerin Mario Montin (kons.) tuskastuminen ”Saksan poh-joispuolella oleviin maihin”, jotka asettavat tehdyt päätökset kyseenalai-siksi, on siis hyvin ymmärrettävää.

Kysymys on oikeista linjaerimieli-syyksistä, eikä pelkästään painotuk-sista. Sosialistit, jotka ovat vallassa muun muassa Ranskassa, haluaisivat elvyttää taloutta, joka säästökuurien vuoksi syöksyy yhä syvempää taantu-maan. Taantumassa ei ole helppo hoitaa velkoja, jotka on otettu uskoen että huominen on elistä rikkaampi.

Välimeren maiden poliitikot väristä riippumatta ovat velan lisäämisen kannalla. Rahalle löytyy aina käyttöä. Pohjoisen konservatiiveille sen sijaan julkisen talouden leikkaukset

jouko.ronkko@maaseuduntulevaisuus.fi

sopivat aina. EU-maiden rahoitus-pulmat kelpaavat syyksi siinä missä jokin muukaan.

Suomen hallituksessa ovat edus-tettuina nuo molemmat, toisilleen vastakkaiset linjat, joten hallituksen neuvottomuus ei ole mikään ihme. Enemmän sopii kummastella sitä, että hallitus sentään jollakin lailla mennä kitkuttaa.

Sanotte ehkä, että säästämisen tarve on päivänselvä. Velaksi ei voi elää.

Totta.

Yhtä totta on kuitenkin sekin, että vielä viisi vuotta sitten EU:ssa (ja koko läntisessä maailmassa) oltiin liikuttavan yksimielisiä säästöinnon turmiollisuudesta ja elvyttämisen tarpeellisuudesta. Reippaaseen rahan käyttöön patistelivat niin Yhdysval-tain johto kuin EU:n komissiokin.

Yhdysvalloissa on pysytty ainakin pääosin elvytyslinjalla ja setelipainon kieroiksi vain lisään. EU:ssa sen sijaan totuus on vaihdettu toiseen totuuteen.

Suomalaisille säästämisen ajatus sopii hyvin. Me uskomme vielä markka-ajan oppeja, joiden mukaan

rahat ovat paperia ja velat totta. EU on kuitenkin valtava markkina-alue. Omaa rahaa voidaan painaa tarpeen mukaan. Niissä oloissa elvyttäjät voittavat ja säästäjät kuihtuvat. Se on ehkä ikävää mutta ei muutu vaikka kuinka haukkuisimme ”etelän tuhla-reita”.

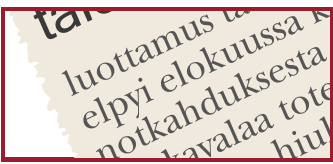
Suomessa ei ole mitään kiirettä syventää taantumaa tiukoilla säästö-kuureilla. Sen on todennut useaan kertaan muun muassa Elinkeino-elämän tutkimuslaitoksen toimitus-johtaja Vesa Vihriälä. Lamatunnelma lietsoo lisää lamaa.

Säästövaihteelle kannattaa siirtyä sitten, kun taloussuhdanne sitä vaatii, toisin sanoen nousukauden kuumen-tuessa. Sellainenkin aika tulee vielä.

Vielä tärkeämpää on muuttaa rakenteita. Eläkeikää on nostettava ja työuria pidennettävä, jos aistetaan maksaa eläkkeet täysimääräisinä.

Aikaa on vielä muutama vuosi, mutta loputtomiin päätöksiä ei voi lykätä. Tämän totuuden nieleminen on sosialisteille kovin vaikeaa. Niele-mistä ei helpota, että demarit tulivat ennen vaaleja kivittäneeksi totuuden-puhujan, pääministeri Matti Vanha-sen (kesk.) niin perusteellisesti.

LEHTIKATSAUS

Kirjasto on tärkeä

Iltalehti muistuttaa, että kirjastojen tärkeydestä.

”Yllättävää on, että kirjasto-palvelut nousevat yhä ykköseksi kuntalaisen tyytyväisyyslistalla. Kansakunnan olohuoneesta halutaan pitää kiinni.”

”Huoli kirjastojen tehtävän murenemisesta ja rahoituksesta on johtanut siihen, että kirjasto-välikään ei tiedä, missä he ovat töissä, sosiaalitoimistossa vai help deskissä. Yhä useammin kirjasto toimii virikekeskuk-sena, josta voi vuokrata lumi-koneita, kävelysauvoja ja pora-koneita. Pääkaupunkiseudulla Sellon kirjasto on nuorison suosima hengailupaikka, missä kudotaan pipoja ja digitoidaan levyjä. Enontekiön asikailla on on tarjottu aamupuroa ja juurespaloja.

Pääkaupunkiseudun kirjasto tarjoavat nyt e-kirjapalvelua,

joka tuo parilla klikkauksella kansainväliset bestsellerit koti-tablettiin. Suomenkielisiä teoksia saa vasta muutamalta kustantajalta, koska vaikeat lisensiointikysymykset hiertävät. Kirjastojen uskottavuuden kannalta e-kirjojen saatavuus on tärkeää.”

Velka kasvaa kovaa vauhtia

Valtion jatkuva velkaantuminen huolestuttaa **Iltä-Sanomia**. ”Valtiovarainministeri Jutta Urpilaisen (sd.) jo tiistaina pää-piirteissään esittelemä budjetti-esitys on 6,6 miljardia euroa ali-jäämäinen, mikä katetaan ve-lanotolla. Budjettiesityksen myötä Suomen valtionvelka kasvaa ensi vuoden loppuun mennessä 96 miljardiin euroon. Kun Urpilainen aloitti valtio-varainministerinä valtionvelkaa oli 71,8 miljardia euroa.

Oppositiossa ollessaan puolue-johtaja Urpilainen moitti porvari-hallituksen kahdeksan miljardin euron velkaantumistahtia ”vas-tuuttomaksi”. Urpilaiselle ero vastuuttoman ja hyväksyttävän velanoton välillä näyttävä olevan 1,4 miljardia euroa.”

”Pääministeri Jyrki Kataisen (kok.) hallitus on sitoutunut kääntämään valtionvelan osuuden kokonaistuotannosta laskuun ja hivuttavansa ali-jäämän alle prosenttiin vuonna 2015. Jos taloudenpidon perä-laudaksi asetetut ehdot eivät toteudu, hallituksen on ryhdy-tävä kiristämään taloutta.”

Omakehu haisee hyvältä

Demokraatin mielestä SDP on hallituksessa pitänyt se, mitä on luvannut.

”Demarit ovat vuosien varrella harjoittaneet niin paljon itse-ruoskinta, että onnistumisen hetkellä omakehu haisee pelkäs-tään hyvältä vallankin kun tuloksekas työ näkyy myös kannatusluvuissa. Puolueen ei pidä kuitenkaan tuudittautua luottamuksen kasvuun eikä sortua ylimielisyyteen.”

”Demareita tarvitaan huolehti-maan demokraatiasta kunnissa. Viime päivät ovat osoittaneet, että EU-tasollakin sosialidemo-kraattien on voimistettava par-lamentarismin ja kansalaisten vaikutusmahdollisuuksien tinkimättömät puolustamista.”